

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมของ
ตนเองผลการเรียนของนักเรียนระหว่างครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีเพศและระยะเวลาในการ
สอนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่สอนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
จากโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ คือ

ขั้นที่ ๑ สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับ
สลากรายชื่อโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มาจำนวน ๑๒
แห่ง จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ๑๑ แห่ง อันได้แก่

๑. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
๒. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
๓. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
๔. โรงเรียนเทพศิลา
๕. โรงเรียนมหินทร์เกษรา (สิงห์ สิงหเสนี)
๖. โรงเรียนเกษตรวิทยา
๗. โรงเรียนบางกะปิ

๔. โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
๕. โรงเรียนศรีอยุธยา
๑๐. โรงเรียนแจรงรอนวิทยา
๑๑. โรงเรียนวัดประทุมในทรงธรรม
๑๒. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน

วันที่ ๒ สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับสลากรายชื่อครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา
 ทอนคนของโรงเรียนที่สุ่มมาได้จากชั้นตอนที่ ๑ แห่งละ ๓๐ คน รวมเป็นจำนวน ๓๖๐ คน แต่
 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ถูกต้องประสงค์ จำนวน ๑๖ คน ไม่เขียนข้อมูล
 เบื้องตน ๑๓ คน และไม่ส่งแบบวัดคืน จำนวน ๒๒ คน ทั้งนี้ จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น
 ๓๐๕ คน เป็นครูชาย ๑๒๔ คน และครูหญิง ๑๘๑ คน ทั้งรายละเอียดแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร จำแนกตามโรงเรียนที่สอน ระยะเวลาในการ
 สอน และเพศ

โรงเรียน	๑ - ๒ ปี		๓ - ๕ ปี		๖ - ๑๐ ปี		๑๑ ปีขึ้นไป	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑. สันติราษฎร์วิทยาลัย	๑	๒	๓	๔	๓	๔	๓	๔
๒. สามเสนวิทยาลัย	๒	๓	๑	๕	๓	๔	๒	๖
๓. สุรศักดิ์มนตรี	-	-	๔	๓	๓	๕	๕	๒
๔. เทพศิลา	๑	๑	๒	๖	๔	๕	๓	๑
๕. บดินทร์เคหา (สิงห์ สิงหเสนี)	๑	๒	๒	๕	๖	๔	๒	๖
๖. นนทรวิทยา	-	๒	๑	๒	๔	๕	๔	๕
๗. บางกะปิ	๑	๑	๓	๓	๒	๖	๕	๖
๘. พระโขนงพิทยาลัย	๓	๕	๔	๕	๓	๓	๑	๕
๙. ศรีอยุธยา	-	๒	-	๓	๔	๔	๔	๓
๑๐. แจรงรอนวิทยา	-	๓	๑	๓	๔	๔	๖	๖

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

โรงเรียน	๑ - ๒ ปี		๓ - ๕ ปี		๖ - ๑๐ ปี		๑๑ ปีขึ้นไป	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑๑. วัดพระคูในทรงธรรม	๑	๓	๑	๒	๒	๒	๕	๕
๑๒. รัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน	๕	๗	๖	๕	๒	๓	๑	๑
รวม	๑๕	๓๑	๗	๗	๔	๕	๖	๖
	๔๖		๑๔		๙		๑๒ = ๑๐๖	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายละเอียดของครู ได้แก่ เพศ ระยะเวลาในการสอนและโรงเรียนที่สอน
๒. แบบวัดความเชื่อของครูต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (The Responsibility for Student Achievement Questionnaire) หรือใช้คำย่อว่า "RSA" ซึ่งผู้วิจัยได้แปลและปรับปรุงมาจากแบบวัดที่กัสกี (Guskey ๑๙๕๑ : ๕๖-๕๗) ได้สร้างขึ้นมาเพื่อวัดความเชื่อเกี่ยวกับอำนาจการควบคุมภายใน - ภายนอกของครูในสภาพการณ์ทางการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ลักษณะของแบบวัดประกอบด้วยข้อความจำนวน ๓๐ ข้อความ แบ่งออกเป็นข้อความที่แสดงถึงสภาพการณ์ที่เป็นความสำเร็จทางการเรียน (สภาพการณ์ทางบวก) จำนวน ๑๕ ข้อความ คือ ข้อความที่ ๑, ๓, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๘, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๖, และ ๒๗ ตัวอย่างเช่น ข้อความที่กล่าวว่า "เมื่อนักเรียนของท่านทำคะแนนแบบทดสอบได้ดี..." และสภาพการณ์เป็นความล้มเหลวทางการเรียน (สภาพการณ์ทางลบ) จำนวน ๑๕ ข้อความ คือ ข้อความที่ ๒, ๔, ๘, ๙, ๑๑, ๑๒, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๒๐, ๒๔, ๒๕, ๒๕, ๒๘ และ ๓๐ ตัวอย่างเช่น ข้อความที่กล่าวว่า "เมื่อนักเรียนในชั้นของท่านไม่สามารถจำสิ่งที่ท่านเพิ่งพูดผ่านไป..." (ดูภาคผนวก ก. หน้า ๖๔-๖๕) ในแต่ละข้อความ ผู้ตอบจะต้องให้คะแนนว่าเป็นผลมาจากการกระทำของตนเองที่เปอร์เซ็นต์ และเป็นผลมาจากการกระทำของบุคคลอื่น

ก็เปอร์เซ็นต์ โดยที่เมื่อรวมจำนวนเปอร์เซ็นต์ของทั้งสองตัวเลือกเข้าด้วยกันแล้วจะได้ ๑๐๐ % เสมอ

ตัวอย่างเช่น : ถ้านักเรียนส่วนใหญ่ทำการบ้านตามที่ท่านสั่งจนเสร็จหมด น่าจะเป็นเพราะ

๔๕ % ก. แรงจูงใจภายในของนักเรียนเอง

๑๕ % ข. ท่านใกล้ชิดถึงวิธีการทำอย่างชัดเจน

จากตัวอย่างข้างบนนี้ แสดงว่า ผู้ตอบคิดว่าตนมีส่วนในการทำให้เด็กเรียนทำการบ้านจนเสร็จหมด ๔๕ % ส่วนอีก ๑๕ % เป็นผลมาจากตัวนักเรียนเอง

สำหรับค่าคะแนนที่ใช้ จะใช้เฉพาะจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ผู้ตอบคิดว่าเป็นผลมาจากการกระทำ หรือการควบคุมของตน ดังเช่น ในตัวอย่างที่ให้ จะคิดเฉพาะจากค่าคะแนน ๑๕% ส่วนค่าคะแนน ๔๕% ไม่นำมาคิด

สภาพที่ครูเชื่อว่า เป็นผลมาจากการกระทำ หรือ การควบคุมของตน ใช้แทนด้วยอักษร "R" (มาจากคำว่า Responsibility) ซึ่งแบ่งออกเป็นค่าคะแนนของ R + คือ คะแนนในสภาพการณ์ที่เป็นความสำเร็จทางการเรียน และ R - คือ คะแนนในสภาพการณ์ที่เป็นความล้มเหลวทางการเรียน คะแนน R + และ R - เมื่อรวมกันจะได้เป็นคะแนน R

เหตุผลในการเลือกแบบวัด

๑. เป็นแบบวัดที่ใช้วัดความเชื่ออำนาจการควบคุมภายใน - ภายนอกตนของครูในสภาพการณ์ทางการเรียนการสอนโดยตรง แบบวัดความเชื่ออำนาจการควบคุมภายใน - ภายนอกตนที่ใช้กันอยู่เป็นส่วนใหญ่ มักจะให้นายความเชื่อดังกล่าวนี้ภายใต้สภาพการณ์หลาย ๆ สภาพการณ์ จึงทำให้มีคุณภาพการทำนายค่อนข้างต่ำ แต่การทำนายอยู่ภายใต้สภาพการณ์ที่แคบและจำเพาะ จะทำให้คุณภาพในการทำนายประชากรจากสภาพการณ์นั้น ๆ สูงกว่า (Rotter ๑๙๓๕ : ๕๕) ผู้วิจัยอื่น ๆ ดังเช่น ลีฟคอร์ท หรือฟาร์เรส (Lefcourt ๑๙๗๖ or Phares ๑๙๗๖, Quoted in Rose and Medway ๑๙๘๑ : ๑๔๕) ก็ได้ให้คำแนะนำที่สอดคล้องกันว่า ความเชื่ออำนาจการควบคุมภายใน - ภายนอกตนที่ได้รับ การประเมินในสภาพการณ์เฉพาะ ควรจะมีการปรับปรุงแบบวัดให้เหมาะสมกับบุคคลและ

สภาพการณ์นี้ควย โรสและเมกเวย์ (Rose and Medway ๑๙๘๑ : ๑๘๘) กล่าวว่า
 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อคั่งกล่าวของครูกับผลการเรียนของนักเรียนนั้น
 จะต้องมีแบบวัดที่ใช้สำหรับสภาพการณ์นี้โดยเฉพาะกึ่งเช่น แบบวัดของร็อคเตอร์มิได้สร้างขึ้น
 เพื่อวัดความเชื่อในสภาพการณ์ทางการเรียนการสอนโดยเฉพาะ หรือมิได้ใช้ทำนายตัวแปร
 ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางการเรียนการสอน จึงอาจมีผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างความ
 เชื่อของครู การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และผลการเรียนของนักเรียนต่ำลงได้
 จากการศึกษาของเขา พบว่า แบบวัดความเชื่อคั่งกล่าวที่ใช้สำหรับสภาพการณ์เฉพาะ
 (The Teacher Locus of Control : TLC) ที่เขาสร้างขึ้นมาสามารถทำนาย
 พฤติกรรมในชั้นเรียน รวมทั้งความพร้อมที่จะรับเอาเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ซึ่งได้รับการ
 อบรมมา ในขณะที่แบบวัดของร็อคเตอร์ไม่สามารถทำนายได้

๒. มีวิธีการวัด การตรวจให้คะแนนและการแปลผลที่วางเกณฑ์ไว้แน่นอน จึง
 สะดวกในการใช้

๓. เป็นแบบวัดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงสูงพอสมควร โดยใช้
 วิธีการหา ดังนี้คือ

- การทดสอบซ้ำ (Test - retest Reliability) กับกลุ่มตัวอย่าง
 จำนวน ๑๐๒ คน ในการทดสอบได้เว้นช่วงระยะเวลาของการทดสอบครั้งแรกและครั้งที่สองเป็น
 เวลา ๔ เดือน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงทั้งหมด (R) = .๗๑๘ ส่วนค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อความในสภาพการณ์ที่แสดงถึงความสำเร็จทางการเรียน (R+) =
 .๗๑๘ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อความในสภาพการณ์ที่แสดงถึงความล้มเหลวทาง
 การเรียน (R-) = .๗๕๘ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงทั้งหมดนี้มีนัยสำคัญที่
 ระดับ .๐๐๑

- ค่าความคงที่ภายใน (Internal Consistency) หาโดยใช้

๑) สูตรสเปียร์แมน บราวน์ (Spearman Brown Formula)

ได้ค่า R+ = .๗๖๐ และ R- = .๘๘๘

๒) วิธีแบ่งครึ่งของกัทท์แมน (Guttman Split-half) ได้ค่า

R+ = .๗๕๘ และ R- = .๘๕๘

๓) วิธีการแบบโคเอฟฟิเชียนต์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่า

R+ = .๗๕๑ และ R- = .๘๕๑

- ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelations Between Measures)
หาโดยใช้วิธีการของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment) ได้ค่าสหสัมพันธ์ของ
R กับ R+ = .๗๒๔ R กับ R- = .๔๑๔ และ R+ กับ R- = .๒๐๔

ขั้นตอนในการปรับปรุงเครื่องมือ

๑. ผู้วิจัยได้แปลและปรับปรุงแบบวัดจากต้นฉบับเดิมของกัสกี จำนวน ๓๐ ข้อ
จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย จำนวน ๔ ท่าน ทำการตรวจสอบ

๒. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน
เจ้าพระยาวิทยายาคม จำนวน ๓๐ คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน

๓. หาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้

- สูตรสเปียร์แมน บราวน์ (Spearman Brown Formula) ได้ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ R = ๐.๗๕๔ R+ = ๐.๗๗๕ และ R- = ๐.๗๕๔

- วิธีการแบบโคเอฟฟิเชียนท์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R = ๐.๘๒๔ R+ = ๐.๗๖๒ และ R- = ๐.๗๕๒

๔. หาค่าสหสัมพันธ์ภายใน โดยใช้วิธีการของเพียร์สัน (Pearson Product-
Moment) ได้ค่าสหสัมพันธ์ของ R กับ R+ = .๗๕๔ R กับ R- = .๕๕๔
และ R+ กับ R- = .๒๕๔

๕. ตัวอย่างของแบบวัด

(๑) ถ้านักเรียนส่วนใหญ่ทำบ้านตามที่ท่านสั่งจนเสร็จหมด น่าจะเป็นเพราะ

_____ ก. แรงจูงใจภายในของนักเรียนเอง

_____ ข. ท่านได้ชี้แจงถึงสิ่งที่จะให้ทำอย่างชัดเจน

ครูอาจจะเชื่อว่า การที่นักเรียนทำงานตามสั่งจนเสร็จหมด เป็นเพราะเขามี
แรงจูงใจภายในตัวเองที่จะทำ (ครูมีความเชื่อว่าผลการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับการ
กระทำ หรือการควบคุมของนักเรียนเอง) หรือเป็นเพราะความชัดเจนในการชี้แจงของครู
(ครูมีความเชื่อว่าผลการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับ การกระทำหรือการควบคุมของตนเอง)

การดำเนินการ

แบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ขั้นทดลองใช้เครื่องมือ นำแบบวัดความเชื่อของครูต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไปทดลองใช้กับครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม จำนวน ๓๐ คน แล้วนำข้อมูลที่ไถ่มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
๒. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยการแจกแบบวัดให้ตอบด้วยตนเองโดยไม่กำหนดเวลา จากนั้นนำคำตอบที่ไถ่มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package For the Social Science : SPSS) คำนวณและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๑. คำนวณหาค่าสถิติขั้นมูลฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
๒. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variance)
๓. ใช้วิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) ของเชฟเฟ้ (Scheffé) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างในผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน